

XII.

Forhandlingen, Dagsordenen.

§ 28.

Medlemmerne og Ministrene taler fra den i Salen indrettede særlige Talerplads (Talerstol), medmindre Formanden har tilladt, at de taler fra deres egen Plads. Saadan Tilladelse anses altid for givet, naar et Medlem faar Ordet alene for at fremsætte en Berigtigelse eller gøre en personlig Bemærkning (jfr. § 30). — Intet Medlem maa under Forhandlingen tale direkte til et andet.

§ 29.

Uden Formandens Tilladelse maa Oplæsning ikke finde Sted.

§ 30.

Formanden giver Medlemmerne Ordet i den Orden, hvori de forlanger det; dog kan han herfra gøre Undtagelser med Hensyn til Ordførerne for de forskellige Grupper, saa og for at lade de forskellige Anskuelser afveksle med hverandre eller Meningsudvekslinger om bestemte Punkter afsluttes, ligesom han kan give et Medlem Ordet for at fremsætte en Berigtigelse eller gøre en personlig Bemærkning. Ministrene er berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte de vil, idet de i øvrigt iagttager Forretningsordenen (Grl. § 58).

§ 31.

Finder Formanden et Medlems Ytringer utilbørlige, kan han kalde vedkommende til Orden. Naar et Medlem i samme Møde er kaldt to Gange til Orden, kan Formanden aldeles nægte ham Ordet i dette Møde. Skulde almindeligere Uorden opstaa, paahviler det Formanden midlertidigt at afbryde Mødet eller, om nødvendigt, at hæve det.

§ 32.

Bifalds- og Mishagsytringer af Tingets Medlemmer anses som stridende imod god Orden.

§ 33.

Finder Formanden, at Forhandlingerne drages utilbørligt i Langdrag, kan han foreslaa deres Afslutning; Tinget træffer da Afgørelsen uden Forhandling. Ligeledes kan 15 Medlemmer forlange sat under Afstemning uden Forhandling, om Afslutning skal finde Sted. Disse Medlemmers Navne samt Navnene paa dem, som har forlangt Ordet, oplæses.

§ 34.

Til første Møde i hver Samling — ordentlig som overordentlig — sendes Indkaldelse til Medlemmerne i deres Hjem ved Formandens Foranstaltning (jfr. § 5). I øvrigt bestemmer Formanden ved Slutningen af hvert Møde Tiden og Dagsordenen for næste Møde, for saa vidt saadant paa det paagældende Tidspunkt kan opgives. At Formanden saaledes har ansat en bestemt Dag eller Tid med Dagsorden for næste Møde, skal dog ikke hindre ham i at indkalde Mødet til et tidligere Tidspunkt; til Behandling af en anden Dagsorden end den fastsatte kræves dog Tingets Samtykke. — Fremdeles kan Dagsordenen fastsættes